

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Άγιος Ονησίφορος

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/2096/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: N/A
Δημιουργία εγγράφου: 17/05/2026 01:51:29

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 13 Ιουλίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: N/A

Βιογραφία

Που ακριβώς γεννήθηκε και ήκμασε ο άγιος αυτός δυστυχώς δεν γνωρίζουμε. Αυτό που γνωρίζουμε είναι πώς μεγάλωσε στην Κωνσταντινούπολη. Οι γονείς του ήσαν άνθρωποι πολύ ευσεβείς κι ενάρετοι, μα και πολύ πλούσιοι κι είχαν τιμηθεί από τους τότε άρχοντες και βασιλείς με πολλές τιμές και αξιώματα. Παρά την ξεχωριστή όμως τούτη προβολή τους, οι άνθρωποι αυτοί έμειναν μέχρι τέλους πιστοί και ταπεινοί.

Από τέτοιους γονείς, όπως ήταν φυσικό, πήρε ο Ονησίφορος από αυτή τη βρεφική ηλικία την ανάλογο χριστιανική μόρφωση κι ανατροφή. Άφθονο κάθε μέρα του προσφερόταν το άδολο γάλα της πίστεως. Και το αποτέλεσμα; Αυτό που ψάλλει κι ο υμνογράφος της Εκκλησίας μας. «Έκ ρίζης αγαθῆς ἀγαθὸς ἐβλάστησε καρπός, ὁ ἐκ βρέφους ἱερός Ὀνησίφορος, χάριτι μᾶλλον ἢ γάλακτι τραφεῖς». Από άγια ρίζα, άγιος και ο καρπός. Αυτό μαρτυρεί ολόκληρη η ζωή του Αγίου.

Μεγαλώνει μέσα στο παλάτι αλλά δεν παρασύρεται από την λάμψη των αξιωμάτων, τα οποία του προσφέρονται από νωρίς. Νεώτατος χάρη στη σοφία και τη σύνεση και τις γνώσεις του έγινε Αυγουστάλιος, δηλαδή ναύαρχος του στόλου της Αυτοκρατορίας, όπως θα λέγαμε σήμερα. Κι όμως ο Ονησίφορος δεν ξιπάζεται, δεν υπερηφανεύεται. Δεν αλλάζει τρόπους ζωής. Με βαθιά συναίσθηση της θέσεως του φροντίζει απ' την πρώτη στιγμή πώς να αυξήσει με κατάλληλα καράβια τον στόλο της Αυτοκρατορίας. Πολλοί είναι οι εχθροί που επιβουλεύονται τη δύναμη της. Κι άλλοι τόσοι εκείνοι που φθονούν τη δόξα και το μεγαλείο της. Τα βλέπει αυτά ο συνετός νέος και σπεύδει να ετοιμασθεί. Δεν πρόφτασε όμως. Κάποιο πρωινό τα εχθρικά καράβια πλέουν προς την Πόλη. Κι ο Ονησίφορος, μολονότι ανέτοιμος, κινείται να τα ανακόψει. Στη ναυμαχία που έγινε, «κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος», τα ελληνικά εκείνα καράβια, που έπλευσαν να αντιμετωπίσουν τον εχθρό διελύθησαν. Μόνο η ναυαρχίδα διασώθηκε, στην οποία βρισκόταν κι ο Άγιος.

Η ήττα αυτή συνεκλόνησε τον φιλότιμο νέο, που συντετριμμένος εγκαταλείπει τη σταδιοδρομία του και με δέκα άλλους συντρόφους έρχεται στην Κύπρο και βγαίνει εκεί στην Πάφο. «Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα», λέγει κι επαναλαμβάνει μοναχός του. «Οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, οὐ συνοδεύει ἡ δόξα», προσθέτουν οι άλλοι κι αποφασίζουν να διασκορπισθούν και να ζήσουν την αγγελική ζωή, τη μοναχική. Το περιστατικό, που τους συνέβη, το θεωρούν σαν επέμβαση Θεού και σαν υπόδειξη πώς για κάπου άλλου τους προορίζει. Γι' αυτό δεν απογοητεύονται. Δεν ελεεινολογούν την τύχη τους, όπως συνήθως κάμνουν οι άνθρωποι του κόσμου τούτου. Φωτισμένοι από το Πνεύμα του Θεού το οποίο συνιστά να ευχαριστούμε τον Κύριο, όχι μόνο για τα ευχάριστα, αλλά και για εκείνα που φαινομενικά φαίνονται δυσάρεστα, δοξολογούν τον Θεό, και μετά από θερμή προσευχή χωρίζονται και προχωρεί ο καθένας και σ' ένα μέρος.

Ο φιλόθεος νέος, ο Ονησίφορος, αφού περιόδευσε διάφορους τόπους, ήλθε προς τα μέρη του χωριού Αναρίτα. Η ησυχία, το άφθονο πράσινο του όμορφου εκείνου τοπίου του ικανοποιούν την ψυχή και του φλογίζουν την καρδιά. Τα λόγια του Κυρίου «ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖτω μοί» κυκλοφοροῦν συνέχεια στο μυαλό του και του θεριεύουν την ιερή απόφαση. Την απόφαση να ζήσει πια με οδηγό το θέλημα του Χριστού και για τον Χριστό. Ένας ο ευγενής οραματισμός του. Να μπορέσει κάποια μέρα να αναφωνήσει κι αυτός του θείου Παύλου τα λόγια. «Ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγῶ' ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός».

Μια σπηλιά έξω από το χωριό γίνεται τώρα ο τόπος διαμονής και το ασκητήριό του. Μέσα σ' αυτή ο φλογερός νέος «παραδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ» (Πράξ. ιε', 40) ολόψυχα με ζήλο θερμουργό και σύνεση βαδίζει σταθερά της αρετής «τὴν στενὴν καὶ τεθλιμμένην ὁδὸν τὴν ἀπάγουσαν εἰς τὴν ζωὴν». Ελεύθερος από κάθε γήινη φροντίδα, μια φροντίδα έχει: πώς να αρέσει στον Θεό και να επιτύχει τον ιερό οραματισμό του.

Με αδιάλειπτη προσευχή και νηστεία, αλλά και με κάθε αρετή, σαν προσεκτικός γεωργός, φροντίζει καθημερινά και με σκληρό αγώνα προσπαθεί να ξεριζώνει από της ψυχής του το χωράφι τα διάφορα αγκάθια των παθών. Οι πειρασμοί που δοκιμάζει μέσα σ' εκείνη τη στενή και υγρή σπηλιά είναι αφάνταστα πολλοί. Ο πιστός όμως και ανύστακτος ασκητής με τη δύναμη της προσευχής τους ανατρέπει όλους και κατορθώνει σε κάθε περίπτωση να ξεπληρώνει την προφητική φωνή, που λέγει: «Νεώσατε ἑαυτοῖς, νεώματα καὶ μὴ σπεῖρητε ἐν ἀκάνθαις». Δηλαδή βγάλτε από το χωράφι της ψυχής σας τα αγκάθια και κάνετε το καινούργιο. Ξεχερσώστέ το, ώστε να γίνει κατάλληλο για τη νέα καρποφορία. Προσοχή. Μη σπέρνετε ποτέ σε χωράφι που είναι γεμάτο αγκάθια (Ιερεμ. δ', 3).

Στο ερημικό εκείνο μέρος περνά τις ημέρες του ο Όσιος μας. Το σώμα του δεν διστάζει να το ταλαιπωρεί με νηστείες και αγρυπνίες και να το υποτάσσει στο θέλημα του Θεού. Συγχρόνως όμως και στην ψυχή του δεν αμελεί να προσφέρει κάθε πνευματική τροφή. Με την απλότητα του χαρακτήρα του, με την πραότητα στη συμπεριφορά του και με τη βασιλίτσα των αρετών, την ταπεινοφροσύνη, που φροντίζει να έχει στην καρδιά του σαν θεμέλιο της ζωής του, κατορθώνει να βγαίνει πάντα νικητής στους πνευματικούς αγώνες του. Γι' αυτό τον λόγο και ο Θεός τον τίμησε με ιδιαίτερες δωρεές και χαρίσματα. Του έδωσε πλούσια το χάρισμα της θεραπείας. Πολλά θαύματα και ιατρείες επενεργούσε καθημερινά. Θεραπείες δαιμονισμένων, λεπτρών, καρκινοπαθών, παθήσεων ματιών κι ένα σωρό άλλων ασθενειών. Σε μια περίοδο τρομερής ανομβρίας με τη θερμή προσευχή του σαν τον Προφήτη Ηλία άνοιξε τους καταρράκτες του ουρανού και κατέβασε βροχές ευεργετικές, που δρόσισαν όχι μονάχα ανθρώπους και ζώα, αλλά και πότισαν τη διψασμένη γη. Στο πρόσωπο του έβρισκαν οι δυστυχισμένοι την παρηγορία, οι άρρωστοι τη θεραπεία κι οι πονεμένοι την παρηγοριά. Αυτά όσο καιρό ζούσε. Μα κι όταν σε βαθιά γηρατειά παρέδωκε την αγία ψυχή του στον Κύριο, και πάλι η αγάπη του Θεού του χάρισε «δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν». Θριαμβευτής μπήκε ο φλογερός ασκητής «εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ» (Β' Κορινθ. δ', 15). Κι απ' εκεί συνεχίζει τα ευεργετικά θαύματα του σε όλους εκείνους που με συντριβή ψυχής και ειλικρινή μετάνοια εκζητούν τη μεσιτεία του.

Δυστυχώς το σπήλαιο του Αγίου είναι ακαθόριστο σήμερα. Ο χρόνος το έχει εξαφανίσει και ο χώρος έχει καταχωσθεί. Έξω όμως από το χωριό και στο Ν.Α. άκρον του κοιμητηρίου βλέπει κανείς ένα ερειπωμένο εκκλησάκι, που έκτισε ο ίδιος ο Άγιος με τα χέρια του. Η μικρή αυτή Βυζαντινή εκκλησούλα είναι μονόκλιτος και με στέγη καμαρωτή, στενόμακρη 10.80μ. επί 3.60μ. Δυστυχώς εδώ και ολίγα χρόνια έπαψε και να λειτουργείται. Γύρω από την εκκλησούλα υπάρχουν θεμέλια κελλιών, που μαρτυρούν ότι κάποτε εκεί ήταν κτισμένη και Ιερά Μονή προς τιμή του αγίου Ονησιφόρου.

Λειτουργικά κείμενα

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος γ' Θείας πίστεως.

Θείοις θαύμασι κατεπλουτίσθη, πάτερ ὅσιε Ὁνησίφορε, ἡ τῆς Πάφου Ἁγία Μητρόπολις- τὸν ἄσυλον θησαυρὸν ἡ Ἀναρίτις ἐκτήσατο, ἔχουσα τὴν λάρνακα τῶν ἁγίων λειψάνων σου' ἡ καὶ βρῦει ἀενάως ἰάσεις εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ ἐν Τριάδι.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες
